

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Pactul balcanic și perspectiva ortodoxă

Baza spirituală a pactului balcanic

Pactul balcanic, încheiat de curând, a strâns statele din sud-ostul Europei într-o unitate care se va desăvârși continuu, întinzându-se asupra a tot mai multe din ramurile de viață ale celor patru popoare. Nu e necesar să insistăm asupra adevărului că baza spirituală care a făcut posibilă încheierea acestui pact și care va permite legături tot mai strânse între statele semnate este o remarcabilă comunitate în idei, simțiri și tradiții, comunitate formată în ce privește pe trei din cele patru popoare în primul rând de aceeași credință, de același cult, iar cât privește pe toate la un loc de istoria comună, de familiizarea îndelungată între ele care a creat, dincolo de formulele precise ale credinței, mari apropieri în spirit, în gusturi, în atitudini. Sasul stă lângă român de veacuri, dar apropiere nu se face, cu atât mai puțin asimilare. Deosebirile sunt prea mari; ele sapă între ei adevărate prăpăstii. Deși în mai mică măsură, dar același lucru se poate spune despre ungur. Sigur că tot așa ar fi cazul cu englezul, cu francezul sau cu alte popoare de lege diferită. Între români, greci și slavi apropierea se face însă uimitor de repede și asimilarea la fel. Câți slavi și câți greci n'am înghițit noi și câți români n'au înghițit slavii și grecii în Balcan? Nu știu cum, dar ca român te simți între greci și slavi cu mult mai acasă — într-o anumită privință chiar ca acasă — decât între unguri, germani, englezi sau alte națiuni. Când constăți că se roagă ca tine, că vorbesc despre Dumnezeu cu aceleași cuvinte, doar traduse, cântă ca tine, îndată te simți mai la largul tău.

Pentru consolidarea pactului se impune cultivarea factorului religios-comun

Pactul balcanic are ca temelii trainice acest fond comun de spiritualitate. Tocmai de aceea numai ținând seama de el, făcându-l să se desvolte și scoțându-l pe primul plan, se vor umbri, își vor perde din importanță și din relief deosebirile dintre aceste popoare. O neglijare a lui însă, eventual chiar o reprimare a lui, echivalează cu o adevărată subminare a pactului balcanic.

Pactul acesta nu voește să rămână numai la relațiile cele mai externe ale vieții, la schimbul economic și la o garantare în caz de nevoie a frontierelor. Ci voește să fie punctul de plecare al unei apropieri spirituale tot mai accentuate, pentru ca din toate punctele de vedere aceste țări să se prezinte în fața Europei ca un tot unitar și indisolubil. Se urmărește o foarte activă circulație de idei și formularea unor idealuri spirituale

comune, specifice răsăritului european. Avem în apropierea acestor state, fie deocamdată mai puțin conștient, o afirmare a solidarității popoarelor ortodoxe în fața apusului care a știut până acum să le dividă și să le domineze spiritual și material. Când Rusia își va reveni din starea de azi, o raliere a ei la blocul acesta, ar încheia în mod firesc grupul neamurilor ortodoxe, ajunse în sfârșit la conștiința specificului lor spiritual.

Inevitabil deci aceste state voind să consolideze unirea lor trebuie să folosească factorul religios. Pe lângă celelalte consilii sau birouri comune va fi necesar să se institue și un consiliu sau birou comun pentru cunoașterea și apropierea tot mai mare pe teren spiritual-religios. Iar când își vor ține conferențele anuale sau bianuale miniștrii acestor state, va fi ocazia să se adune, pe lângă reprezentanții presei bună oară, și reprezentanții bisericii în conferință. Eventual se va forma un institut comun pentru apropierea cultural-spirituală. Acest institut ar fi întreg și ar răspunde deplin misiunii sale numai având ca o secțiune proprie pe cea bisericească, în care să între câte un reprezentant al bisericii din fiecare stat. Acestea sunt îndatoririle statelor cari constituiesc pactul balcanic.

Dar indiferent că vor înțelege sau nu guvernele importanța cultivării fondului comun religios, pactul balcanic tot trebuie să fie un cadru și un stimulent pentru apropierea bisericească, chiar din inițiativa bisericilor din aceste state. Dacă statele acestea simt trebuința apropierii între ele, cu atât mai mult trebuie să o simtă bisericile cari au ca învățătură și misiune dela Dumnezeu să fie una. Și dacă statele reușesc să învingă toate asperitățile cari le stau în cale și să se apropie, cu atât mai mult trebuie să reușască aceasta bisericilor cari nu urmăresc hegemonii în lumea aceasta. Tot ce lipsește este urnirea la faptă și puțină finețe în tratative. Sf. Sinod al nostru are chemarea să purceadă la realizarea acestui urgent deziderat, dând chestiunea în mâna unui reprezentant capabil să ducă la bun succes aceste tratative.

Metoda pentru realizarea frontului comun ortodox

Astă vară se pornise dl I. G. Savin să militeze pentru această idee în «Calendarul». Domnia Sa însă n'a reușit decât să ne depărteze și mai mult simpatiile reprezentanților bisericii grecești, cari astăzi nu mai conțesc să ne acuze de tendințe de hegemonie în biserica ortodoxă. Grație articolelor dlui I. G. Savin grecii privesc azi cu bănuială orice idee de apropiere ortodoxă. Cu metoda dlui Savin de-a împoșca în toți și de-a

te bate cu pumnul în piept ca român, nu ajungem la nici un rezultat. Această metodă trebuie părăsită, cu atât mai mult cu cât de fapt nu poate fi vorba de scopuri de hegemonie ale bisericii românești asupra celorlalte. Ceeace vrem cu toții este binele ortodoxiei, puterea și solidaritatea ei. Dacă există vre-o ambiție în această privință, apoi este aceea de-a ne întrece fiecare biserică națională într-o ajuta ortodoxia întreagă: prin muncă spirituală și prin ajutor material. Dacă ajutorul nostru va covârși pe al celorlalte națiuni, o va judeca istoria.

Să nu cerem modificări prea radicale în statul de funcțiuni și de onoruri al bisericii ortodoxe. Să cerem acum numai atât cât e de lipsă pentru începutul unei activități de strânsă apropiere a bisericilor ortodoxe. Patriarhul din Constantinopol trebuie să rămână grec; o cere și tradiția și locul și populația ortodoxă din acele ținuturi, care e greacă. Nici centrul geografic al ortodoxiei nu trebuie mutat. Constantinopolul, cetatea vechei glorie a creștinismului, are atâtea urme din timpurile mari, cari pot inspira continuu drumul ce trebuie urmat în viitor. El este așezat la mijlocul peninsulei balcanice, pe când Bucureștii, Atena, sau Belgradul sunt la margini. Poziția geografică în care e situat îi asigură și pe viitor o mare însemnătate comercială și spirituală. Prin el popoarele balcanice mențin legături mai strânse și cu poporul turc care, cine știe, poate să nu fie prea depărtat timpul când, părăsind islamul, se va încorpora și mai bine în organismul popoarelor înfrățite prin aceeași istorie și prin fondul comun al vechei culturii bizantine. Până la acel fericit eveniment legăturile tot mai pretinoase între aceste popoare în cadrul pactului balcanic pot avea ca rezultat retrocedarea bisericii Sf. Sofiei ortodoxilor, chiar dacă ar fi să dea aceștia altceva în schimb: eventual o mare sumă de bani plătită de toți. Pentru turci Sf. Sofie nu reprezintă mare lucru, pentru ortodocși, însă, da. În Constantinopol fiecare ortodox s'ar simți mai acasă decât s'ar simți în altă capitală balcanică.

Ceeace e necesar deocamdată e foarte puțin: un birou în Constantinopol compus din câte un cleric cult al fiecărei biserici ortodoxe. La acest birou s'ar trimite toate informațiile din biserică ortodoxă, ca el să le răspândească la foile religioase din fiecare stat ortodox. Tot acest birou ar avea să adune material și să studieze anumite planuri de lucru comun pentru toată biserica ortodoxă, lui i s'ar trimite sugestiile pe cari unul sau altul din ortodocși le-ar putea da pentru o chestiune sau alta interesând toată ortodoxia. O conferință bisericească care s'ar aduna din an în an ar lua apoi hotărâri pe baza referatelor lucrate de acest birou.

Probabil că mai târziu s'ar putea constitui și un sinod permanent compus din câte un ierarh fără eparhie din fiecare biserică, în frunte cu patriarhul din Constantinopol, având ca atribuție chestiunile interortodoxe

(nu și cele din interiorul fiecărei biserici), dar atât de necesar nu e.

Mai necesară este, afară de acel birou, o școală teologică tot în Constantinopol în care materiile teologice să se predea în limba greacă, română și una slavă. Fiecare neam ortodox și-ar trimite un număr de 10—15 studenți anual. Toți studenții, viitori clerici fruntași, ar ajunge să cunoască toate trei limbile ortodoxe putând să stea în legătură toată viața cu ce se petrece pretutindeni în biserica ortodoxă, și s'ar forma într-o ambianță de solidaritate practică ortodoxă, simțindu-se mai apropiați de ortodocșii de alte neamuri. Câte idei de acțiune sobornicească, câte planuri de activitate unitară, câte țințe comune nu s'ar formula între profesorii și studenții unei astfel de școli, în care trebuie să domnească un duh de absolută frăție ortodoxă! Școala ar scoate desigur și o revistă în cele 3 limbi, răspândită în toate țările ortodoxe, la fiecare preot și la mulți credincioși, o revistă, iarăși, în cel mai ecumenic duh. Operile teologice pe cari le-ar produce școala ar purta și ele aceeași pecete de preocupare solidaristă. Întreținerea unei astfel de școli ar fi și în interesul guvernelor s'o suporte.

Să ne gândim că suntem în veacul în care popoarele au ieșit din izolare. Astăzi toate caută să se cunoască, să formeze legături de acțiune solidară. Cu atât mai mult trebuie să evite biserica de aceeași credință izolarea.

Până târziu în veacul al 19-lea această reciprocă cunoaștere ortodoxă a existat.

Legăturile trebuiesc făcute și acum mai strânse de cum sunt astăzi, căci cu toții facem parte din marea biserică ortodoxă a Domnului. Ar dispărea astfel micile deosebiri de măsuri și de atitudini în chestiuni bisericești.

Nu preconizăm o știrbire a principiului autocefaliei, ceeace ar desconsidera caracterul național așa de scump bisericii ortodoxe. Nici nu ne închipuim că nu se poate trăi în ecumenicitate decât în continue legături externe cu tot ce se întâmplă peste tot în biserica ortodoxă. Ecumenicitatea constă în identitatea de duh și de viață spirituală în toate părțile bisericii și nu în organizarea externă. Ceeace cerem este o reciprocă cunoaștere, nu a ființii celei una a ortodoxiei pe care o cunoaștem deplin dela noi, ci a rezonanței ei în specificul etnic al celorlalte popoare; precum și o colaborare practică acolo unde se simte trebuință.

Rugăm Sfântul Sinod să nu mai amâne realizarea acestei idei. Să prindă momentul pactului balcanic. Nu trebuie să ne închipuim că ortodocșii se pot întâlni numai în sinodul ecumenic. Să realizăm în alte forme mai modeste colaborarea. Sinodul ecumenic e un moment mare, rar, festiv, un moment de hotărâri dogmatice. Cooperarea de fiecare zi se face pe căi ca cele enumerate mai sus.

Dr. D. STĂNILOAE.

Religia în spitale

Instituirea Duminecii bolnavilor în Dumineca a doua din Păresimi în arhiepiscopia noastră, — care s'a generalizat și în alte părți ale bisericii naționale, — face parte din programul misionar al Clerului de azi.

Spitalele creștine sunt un factor important în opera misionară de azi. Camerele bolnavilor se preschimbă în foisoarele dela Vitezda, pomenite în Sfânta Evanghelie unde Mântuitorul însoțește pe slujitorii Săi.

Știința medicală e pe cale de a revizui definitiv concepțiile sale antropologice. Organismul fizic, supus limitărilor timpului și ale spațiului, este un instrument de manifestare a spiritului. Omul e singura ființă în care naturalul se îmbină cu supra naturalul.

Desechilibrul mental ale pacienților din spitale provin din cauze, pe care numai religia le poate remedia efectiv. Și medicii veritabili recunosc cu sinceritate, că anumite maladii aparțin religiei, iar nu medicinei.

Între medicină și religie nu mai este raport de antagonism.

Desigur un os fracturat nu se vindecă prin rugăciunea preotului. Dar un medic adevărat poate spune oricând bolnavului:

— Eu te pansez, și Dumnezeu te vindecă!

Puterea rugăciunii în Camera bolnavului are o influență binefăcătoare. Iar mărturisirea și împărtășirea cu sfânta cuminecătură redă bolnavului liniștea sufletească, pe care medicul o consideră printre condițiile necesare ale însănătoșirii.

Într'un congres din Paris, ținut mai anii trecuți, s'a făcut încercarea de a pune stavilă influinței religiei în spitale... motivând că înainte vreme lumea se temea de Dumnezeu, dar că bolnavii de azi duc groază de microbi. Astfel de tendințe sunt însă neseriioase.

Religia nu poate fi suprimată, și este în realitate irepresibilă. Ea nu poate fi înlocuită prin nimic ori unde este o suferință grea.

E clar deci că religia și în spitale este în funcțiune.

De unde rezultă că și emblemele externe ale religiei sunt justificate: capela, slujba și confesorul. —

Din rapoartele primite anii trecuți despre prăsnirea Duminecii bolnavilor, constatăm că sfintele liturghii, ținute în spitale sunt primite cu multă bucurie de către bolnavi.

E și o noutate binefăcătoare pentru ei.

Participă la slujbă toți aceia pe cari suferința îi unește. Ascultă sfânta slujbă și cei de alte confesiuni și mulți cari s'au înstrăinat de orice religie.

Bolnavii din spitale se deosebesc de ascultătorii obișnuiți ai sfintei liturghii. Iar predicile, rostite la astfel de ocazii și discuțiunile, pe cari le prilejuiesc, au darul de a converti la Hristos pe mulți pacienți ai spitalelor.

Religia în spitale are influența binefăcătoare și asupra medicilor și a îngrijitorilor de bolnavi, potențându-le devotamentul, răbdarea și iubirea de aproape.

Religia în spitale va fi și mai efektivă, când vom avea surori de caritate cu pregătire religioasă corespunzătoare, capele și confesori permanenți.

Astfel vor deveni spitalele lăcașuri sacramentale, prin suferințele care se adăpostesc în ele și prin devotamentul celor care s'au dedicat alinării suferințelor omenești.

T. Scorobet.

De n'ar păzi Domnul cetatea, în deșert ar priveghea celce o păzește.

Ps. 126, 2.

Domnul va da cuvânt celorce binevestesc cu putere multă.

Ps. 67, 12.

„F. O. R.”

Aniversarea F. O. R.-ului în Valea Jiului

Dumineca Ortodoxiei, pe lângă splendoarea unei primăvara zile însoțite, a mai fost plină, în Valea de sus a Jiului, și de freacățul sufletesc al unei prăzniri neobișnuite: bucuria împlinirii a unui an de existență și de activitate a «Frăției Ortodoxe Române» a îmbrăcat haina cântării și a într'aripatei cuvântării, după căldura smerită a rugăciunii. Ecteniile de mulțumiri și de cerere, completate de răspunsurile corurilor, au fost urmate de inimioase întruniri ale membrilor și binevoitorilor Forului.

În Petroșani P. C. protopop I. Duma a dat cuvântul dlui ing. Al. Panaitescu, secretarul despărțământului protopopesc Jiu al Frăției. Într'o cuvântare clară, precisă, d-sa a arătat istoricul și necesitatea înființării F. O. R.-ului, apoi organizarea despărțământului Jiu, activitatea lui de până acum și planurile de viitor. Biserica — plină până la țigare de credincioși, a răsunat de aprobări la finea cuvântării, — iar p. protopop, mulțumind mirenilor pentru spornica muncă la care s'au angajat, dă binecuvântarea Bisericii și urarea să propășească într'un an ca'n doi..., după cunoscuta rețetă a basmului popular.

În Petrila Reg. Ferdinand I, după Sfta Liturghie lumea s'a adunat în sala Casinoului, având în frunte pe C. S. pr. S. Ciocan, și ing.-șef. Ant. Moșet-Grigoraș. Corul „Dragostea de Neam” al parohiei noastre, patronat de vrednicul și foarte activul domn Moșet, a cântat două cântări religioase, — urmând apoi cuvântarea comemorativă a membrului comitetului despărțământului protopopesc, — mai sus numitul domn inginer, care a găsit cuvinte potrivite pentru a sensibiliza utilitatea și necesitatea „Frăției Ortodoxe”. Au încheiat serbarea alte două cântări ale corului de sub conducerea dlui Păcuraru.

În alte parohii din Jiu s'au petrecut lucrurile cam la fel, împânzindu-se în această Duminecă o solidaritate și o conștiință ortodoxă peste întreg basmul carbonifer, vrednică de a fi remarcată ca un început de reacțiune împotriva tendințelor antibisericești și antiromânești în această regiune. Inginerii, directorii de servicii, profesori și învățători, muncitori minieri și săteni, toate profesiunile cari compun masa credincioșilor sfintei noastre Biserici, s'au ridicat cu sufletul în văzduhul ozonat de puterea viuificatoare a credinței ortodoxe.

Creată această atmosferă morală, acest climat prielnic unei închegări sufletești de mult așteptate, — nu ne îndoiim că se va începe o activitate sistematică, cu roade care să rămână și care să continue sau să lărgască opera unui Gavrilescu, unui Moșet, unui Dumitriu și a altor câtorva, al căror ctitoricesc pomelnic va fi cândva o glorie mai mult decât locală a zilelor de azi în Valea Jiului.

Cititorii acestui ziar o să afle urmarea... Trecătorul

Dumineca Ortodoxiei la Sibiu

Zi de mare praznic pentru biserica noastră. Ca o întruchipare a triumfului bisericii în lupta pentru icoane și a biruinței adevăratului cult, pe care-l datorăm sf. icoane, ea rămâne mărturie peste veacuri a eroismului fizic și moral, pe care l-a arătat femeia creștină în slujba bisericii. Irina și Teodora, cele două binecredincioase împărătese, strălucesc, sprin jertfelnicia și devotamentul lor pentru cele sfinte, ca icoane vii ale apostolatului femeii creștine. — Pentru noi românii „Dumineca Ortodoxiei” înseamnă și mai mult. Ea e concretizarea izbăvirii noastre prin mărturisirea ortodoxă nestăruțată a mucenicilor legii și credinței străbune.

Din aceste motive ea a fost serbată după cuviință în Sibiu, ca și în alt loc.

Festival religios

După sfânta liturghie, la care s'a făcut pomenire pentru eroii dreptei credințe și a predicat p. prof. Dr. D. Străniloae arătând temeiurile venerării sfintelor icoane. „Societatea națională a femeilor ortodoxe” a organizat un festival religios în sala prefecurii județene. În cadrul unui program variat și frumos, dsoara profesoară Vera Stefănescu a dezvoltat conferința: „Dumineca Ortodoxiei” și senzul ei pentru societatea femeilor ortodoxe române. Luând drept pildă pe cele două împărătese, care au luptat pentru așezarea în biserici a sfintelor icoane, societatea femeilor române ortodoxe, serbându-și pe cele două patroane, înțelege să-și interpreteze rostul ei în lumina învățăturilor ortodoxismului. Femeia și mama română, cu toată gama simțimentelor ei nobile, se face misionara

spiritualizării societății și a ridicării ei din praful preocupărilor joșnice. Opera caritativă, pe care a dezvoltat-o societatea, ca și lupta împotriva curentelor cari subminează la temelia familiei, nucleul societății, sunt dovada că femeia română înțelege chemarea vremii.

După cuvintele înălțătoare ale dsoarei profesoare, în numele Ministerului instrucțiunii și al cultelor, dl prof. C. Nedelcu exprimă mulțumirea pentru astfel de manifestări edificatoare. Dsa reliefează datoria fiecăruia de-a fi un creștin activ. Fiecare e dator să ducă flacăra credinței dela altar în familie și în casele lor, căci numai astfel se va face revirimentul societății către cele sfinte... Sunt cuvinte care ne îndreptătesc să întrezărim puncte de orientare în haos și să vedem societatea pornind pe drumul spiritualismului creștin.

Probleme, fapte, comentarii

VIAȚA ILUSTRATĂ. Primul număr al mult așteptatei reviste sibiene a apărut la 1 Martie 1934, cu un prea bogat și variat material datorit unor condee, care știu ce anume îi trebuie publicului nostru doritor să aibă o bună și cinstită revistă.

Vom avea prilej să revenim asupra numerelor tinerei reviste. De astă dată vestim, că numărul prim din **VIAȚA ILUSTRATĂ** se trimite gratuit celorce îl cer.

Recomandând publicația în cercuri cât mai largi, se va da puțină întemeietorilor ei să o scoată cât mai bogată și cât mai ieftină. Abonamentul: pe un an 200 Lei, pe jumătate de an 100 Lei. Adresa: Revista **VIAȚA ILUSTRATĂ**, Sibiu, Academia teologică „Andreiană”.

Viața Monahală, — revista religioasă ilustrată dela Sf. Mănăstire Cetățuia Iași, — a apărut în Februar 1934 ca număr omagial cu ocazia jubileului de 25 de ani de arhiepiscopire a I. P. S. Sale Mitropolitului Pimen al Moldovei și Sucevei.

S'au împlinit în Februar a. c. 25 de ani de când I. P. S. Sa Pimen Georgescu a fost ales mitropolit al eparhiei moldovene, unde păstorește și astăzi, când a împlinit 80 de ani ai unei vieți de rodnică și pricepută activitate, din care face parte și desmorfirea vieții călugărești din această eparhie.

Numărul omagial publicat de **Viața Monahală** scoate în evidență, alături de numeroase clișee, înfăptuirile de seamă din lucrarea de până acum a venerabilului jubilar.

Alte articole ale revistei conțin: Activitatea călugărilor din eparhie în timpul războiului, Rostul monahismului în stat, Din cuvântările și corespondența mitropolitului, ș. a. Este un număr bogat și interesant, care se citește cu plăcere.

Cu acest prilej rugăm și noi pe Cel Atotputernic, să aibă în sfânta Sa pază pe I. P. S. Mitropolit Pimen și să-i dăruiască multă sănătate și putere de muncă spre bucuria și folosul bisericii și al neamului nostru.

Întru mulți ani, Stăpâne!

În protopopiatul Sf. Gheorghe a luat ființă încă o reuniune de femei ortodoxe. Comuna maghiarizată Belini, a avut prilejul să vadă în scurt timp organizarea alor două societăți orodoxe: Cercul tinerimii adulte, — despre care am scris în Nr. 4 al foaiei noastre din acest an, — și acum mai nou Reuniunea femeilor ort. române.

Acest lucru era un imperativ al zilei aici în săcuime, pentru că poporul românesc din aceste plaiuri, numai în felul acesta poate învăța limba românească. De pildă femeile române din Belini — cari dau cel mai mare procent de necunosători ai limbei noastre, — au ajuns ca după puțină vreme să poată învăța cântări și poezii românești. Și cum? La șezătorile biblice, din fiecare săptămână, s'a încercat să se

discute în limba românească pericopa explicată de preot. Recitări, poezii ușoare etc. Numărul membrilor este astăzi de 70 femei. Între cele mai zelose, se pot număra acele cari s'au întors numai de curând la dreapta credință.

Rodul muncii lor l-au arătat în seara zilei de 17 Februarie a. c. când au dat un ceai împreună cu program religios și cultural, sub conducerea înțeleaptă a prezidentei lor, Minodora Belea. S'au putut vedea aici costume românești alese cari au luat locul hainelor nemeșesti.

Este neobișnuit acest fapt, pentru că românii de aici nu cunoșteau încă ce este aceea a te cultiva în sinul unei societăți, în limba ta, îmbrăcând portul tău și păstrând obiceiurile strămoșilor noștri.

Noi știm câtă încordare i se cere preotului nostru de acolo, pentru realizarea acestor lucruri în mijlocul fiilor săi suferințosi cari nu știu decât foarte puțin românește. Zi și noapte!

Lucrul acesta să fie pildă acelor cari se bucură de favorul că enoriașii cunosc limba, și încă n'au organizat, nici tinerimea, nici femeile, nici Oastea Domnului. — Toate se pot face întru Domnul!

Un om al bisericii.

Religie și filosofie. — După congresul de filosofie, ținut zilele trecute în capitală, când s'a discutat educația morală în școli, încep a se rosti, în apărarea învățământului religios, atât preoți profesori, — absenți dela numitul congres, — cât și intelectuali neteologi.

Unul dintre acești din urmă scrie („Viitorul” din 25 Februar c.): „Pe două căi deosebite se întâlnesc filosofia și religia.

„Nietzsche, teribilul biciuitor al religiei, el care cerea supra-oameni, ce sfârșit a avut? Cine nu este mișcat de suferințele lui și plânsul lui în care spunea: Mamă, mamă, sânt un prost!

„Și filosofia, și religia, ambele sânt necesare tineretului. Două forțe ce s'ar contrabalansa, două pârghii pentru înălțarea sufletească în vârtejul de patimi al vieții atât de grea în epoca de tranziție în care trebuie să se desvolte tinerile generații.”

De altă parte un număr de preoți și profesori secundari și universitari s'a întrunit, săptămâna trecută, în palatul „Universului” din București, sub președinția decanului facultății teologice, p. Mihălcescu, luând hotărârea:

Întreaga profesorie de religie va porni o acțiune pe lângă forurile superioare ale ministerului instrucțiunii pentru respectarea integrală a învățământului religios. S'a mai decis:

Organizarea preoților profesori într'o asociație generală și convocarea unui congres la București; și

Lărgirea cadrului acțiunii cu sprinjinul mirenilor creștini, în senz moral, constructiv și românesc.

Organizați Oastea Domnului

Dela Asociația Clerului „A. Șaguna” Sibiu

1. Asociația clerului „Andrei Șaguna” a trimis dlui ministru al instrucțiunii și cultelor un memoriu în care se cer următoarele:

1. Să se desființeze cele două curbe speciale aplicate salariilor preoțești peste curbele aplicate salariilor celorlalți funcționari publici.

2. Preoții noștri să fie salariați conform gradului lor de pregătire, deci după criteriul care se aplică și la ceilalți funcționari.

3. Să se reînființeze toate posturile eclesiastice care au fost înscrise în bugetul anului 1930, cu toate drepturile lor bugetare.

4. Gradațiile consilierilor eparhiali să se înscrie în bugetul nominal al fiecăruia și nu în bugetul global.

5. Să se acorde diurna cuvenită tuturor protopopilor noștri, așa cum li se acordă protopopilor greco-catolici. Căci astăzi statul plătește 75 de protopopi uniți pentru biserica greco-catolică din Ardeal, câtă vreme pentru biserica ortodoxă din Ardeal, cu credincioși mai mulți, statul nu plătește decât 28 de protopopi în loc de 83 câți sunt. Astfel un protopop primește o diurnă lunară de 2250 lei, iar un protopop ortodox o diurnă de 750 lei.

6. Să se acorde cota de 1/4 din salariile preoțești pentru alimentarea fondului de pensii al preoților din Ardeal.

7. Să se bugeteze și parohiile vacante, pentru a se putea întregi la timp și pentru ca să poată fi remunerați administratorii lor.

8. Să se bugeteze cântăreții bisericesti din Ardeal cari au diplomă dela vreo școală de cântărești.

9. Să se ia în buget o sumă potrivită pentru ajutorarea preoțeselor văduve și a orfanilor de preoți, cu pensuni derizorii.

10. Să se bugeteze o sumă corespunzătoare pentru zidiri de biserici și case parohiale măcar pe seama preoților din ținuturile foarte sărace.

11. Să se reînființeze posturile de spirituali la Academii teologice și cele de secretari la aceleași academii, ca la Academii greco-catolice.

12. Să se recunoască Academiiilor teologice dreptul de a libera diplomă de licență, întrucât aceste academii fac parte din învățământul superior, atât prin pregătirea și activitatea profesorilor, cât și prin pregătirea ce li se dă studenților (studenții intră în Academie cu bacalaureat de liceu și fac 4 ani de studiu). Cerem acest lucru și pentru motivul că Academiei teologice din Blaj i s'a acordat acest drept.

13. Să se acorde carnet de reducere pe C. F. R. și pe seama preoților pensionați, a preoțeselor văduve și a orfanilor lor, cum se acordă celor din vechiul regat.

14. Să se aplice principiul proporționalității la acordarea ajutoarelor diferitelor culte, avându-se în vedere numărul sufletelor, averea ce posed și nevoile lor reale, conform art. 31 din legea pentru regimul cultelor...

2. Tot Asociația clerului „Andrei Șaguna” a rugat printr-o adresă Sf. Sinod să dea o pastorală prin care să îndemne diferitele societăți și pe credincioși să nu mai aranjeze petreceri necreștinești în postul Paștilor.

Biserica și Mesajul regal. În programul, prezentat în mesajul Troiului, se pune în vedere că «administrația, școala, biserica vor primi organizarea și îndrumările impuse de rolul lor».

Camera deputaților, în ședința sa dela 24 Februar 1934, a discutat proiectul de răspuns la mesaj.

Reprezentanții tuturor partidelor noastre — de care, slavă Domnului sântem în belșug înzestrați — s'au rostit asupra proiectului adresei de

răspuns, citind declarații, mai lungi sau mai scurte, în numele acestor partide.

În declarațiile dela cameră n'am găsit, — o constatăm cu părere de rău, — nici o vorbă cu raport la biserică și la slujitorii ei. Numai în declarațiunea dlui Gheorghe I. Brătianu, în numele partidului său, s'a făcut amintire și de biserică. Dl Gh. I. Brătianu, cerând să se asigure întâietatea elementului românesc, a zis: «In ajutoarele pentru școale și biserici să păstrăm proporțiunea dreaptă a numărului credincioșilor».

Dacă mesajul însemnează o examinare a situației generale a țării și lămurirea atitudinii partidelor față de guvern și programul său, chestiunea privitoare la biserică și la preoțimea ei n'ar trebui să lipsească din răspunsurile și declarațiile nici unuia dintre reprezentanții partidelor politice din parlament.

De astă dată numai dl Gheorghe I. Brătianu ne-a învrednicit de asemenea atențiune, — pentru care îi sântem mulțumitori.

Remanierea guvernului. Nouii miniștri sânt dnii: C. Xeni ministru fără portofoliu; Dr. C. Costinescu ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale; N. C. Teodorescu ministrul agriculturii și domeniilor. Au ieșit din guvern dnii Gh. Cipăianu și C. Dimitriu.

Știri bisericești externe

Biserica Învierii din Ierusalim, grav avariata de cutremurul care a bătuit Palestina în 1929, e din nou în primejdie. Vestea aceasta, acum ca și în 1929 — spune cotidianul „Le Messenger d'Athènes” (30 Ianuar 1934) din care spicuesc cele ce urmează — a produs mare emoție în lumea orientalistă, istoricilor și arheologilor din occident. Conducătorii politici ai țării știute, imediat după cutremurul amintit (în cursul căruia cupola cea mare a istorice biserici s'a prăbușit) au chemat pe arhitectul englez Harwey care a examinat biserica și a redactat un raport asupra măsurilor ce trebuiau luate pentru consolidarea monumentului acestuia. Ziarul amintit nu spune dacă a fost consolidată biserica de fapt sau „consolidarea” a rămas în raportul lui Mr Harwey. Constatându-se mai proaspăt că pereții și coloanele bisericii s'au crăpat, de data aceasta Patriarhul Ierusalimului a făcut ceea ce trebuia să se facă demult: a invitat specialiști greci în restaurarea monumentelor istorice amenințate cu ruinarea, ca să salveze biserica amintită. În acest scop au plecat în Palestina, dela Atena, Joi 2 Februarie a. c. dnii A. Orlandos, șeful secțiunii restaurării monumentelor antice și Paraschevopoulos, seismolog și profesor la școala politehnică din capitala Greciei.

Amintim că această biserică a învierii — sau Biserica Sfântului Mormânt, nume sub care e cunoscută mai bine, — a fost construită, cum se spune, de împăratul Constantin cel Mare, pe locul unde mama sa, sfânta împărăteasa Elena, a găsit Mormântul Domnului. De-atunci, biserica a suferit dese și serioase transformări. Incendiată de perșii lui Cosroes Nurișvan, pe timpul împăratului Eraclie, când au răpit și sfânta Cruce pe care a fost răstignit Mântuitorul Hristos (614), ea a fost restaurată, mai târziu prin purtarea de grijă a Patriarhului Modistos, pentru că apoi să fie din nou distrusă de califul arab Hakem. Împăratul Constantin IX Monomahul (sec. XI), a reconstruit-o din nou. Cruciati, când au cucerit Locurile sfinte, au transformat-o radical. Și, în sfârșit, un constructor grec din Mitilene, chemat de Patriarhul Ierusalimului în 1805, a făcut noi transformări cari, după părerea arheologilor, au alterat și au distrus cu totul frumusețea inițială a mărețului monument.

— Am răsuflat ușurați când ziarele au adus de curând vestea că celebrul „Codex Sinaiticus” care se afla în arhivele nefericitei familii imperiale ruse a Romanovilor, în urma unui „targ” pe care l-au făcut conducătorii roșii cu englezii, a trecut în posesiunea lui British Muzeum. Barem de acum înainte — credem — va putea fi consultat cu mai multă ușurință de cei ce se indeletnicesc cu studiul biblic.

Iată însă că după ce a fost vândut englezilor, arhiepiscopul de Sinai, Porfirie, printr-o adresă trimisă direcțiunii lui British Muzeum, vine și cere restituirea codicelui sinaitic, pentru a fi depus în arhivele mă-

năstirii Sinai, unde a fost păstrat veacuri de-a rândul. Pe de altă parte, într-un recent interviu, arhiepiscopul Porfirie a declarat: „Eu am probe incontestabile că Codex Sinaiticus a dispărut (a fost furat!) din această mănăstire în 1844. Eu nu pot presupune că Anglia, în cunoștința de cauză, va refuza să restituie acest manuscris, dat fiind că mănăstirea și-a rezervat toate drepturile de a revendica acest document după izbucnirea revoluției rusești”.

Direcțiunea lui British Muzeum a publicat o notă în care spune că o carte a unui anumit Tusseydorf, publicată în 1871, probează că arhiepiscopul Calistratos și statul călugărilor mănăstirii Sfânta Caterina, au semnat un act de donațiune prin care ei cedau prețiosul manuscris, țărului Rusiei. Cum se vor sfârși lucrurile, vom vedea și ne vom grăbi să informăm pe cititori.

Grigorie T. Marcu
Atena - Grecia.

Pagina pastorală

Adunările religioase-culturale

— Cum să se pregătească preotul?
O schiță de program —

Neajunsurile lumii la sate sânt multe. A le înșira, ar fi de prisos. Le cunoaștem din pînă și știm cum sporesc spre măhnirea noastră și a credincioșilor noștri. Ele se cer a fi biruite, ori, pentru a le birui, ne trebuie omul care e preotul. Deschis la vorbă și stăruitor la faptă, care să bată la poarta sufletului credincioșilor, lepădat de orice gând pofitor de situații, cu dorința numai de a-l mântui de răii cari l-au înșelat și sărăcit cu o ușurință criminală, sub masca nerușinată a politicei.

Căci satele sânt răvășite mai ales acum, numai de politică, de politica adusă de toți nechemății în această horă ucigătoare de suflete și de avânturi între sătenii noștri — după cum se exprimă prof. Tomescu dela Craiova.

Cu toate aceste neajunsuri sânt și oameni dornici de o treaptă de cultură mai înaltă. Astfel dl Batzaria are părerea că la o adevărată ridicare și îmbunătățire a soartei țăranelor se poate ajunge prin întemeierea unei asociații sau ligi, care să cuprindă pe toți cetățenii, adevărații prieteni ai sătenilor. Pe chestia aceasta se poartă polemică. Astfel dl gen. Leonte zice: Ideia d-lui Batzaria n'o găsim fericită. Pe sătean trebuie să-l luminăm numai, căci restul vine dela sine. Și apoi el știe multe lucruri bune, numai să-i dăm bună pace — mai ales în politică.

De părerea aceasta am fost și eu și iată cum am procedat totdeauna în adunările religioase-culturale în parohia mea pentru ridicarea enoriașilor.

În prima Duminecă după Bobotează încep aceste adunări în fiecare Duminecă și serbătoare, seara dela ora 7—10, până pe la jumătatea lunei Aprilie — cam 20 de adunări.

Pentru propunerea materialului necesar și ajutorul bănesc, am pus la contribuție: Biserica, Comuna politică, Banca populară, și astfel din vară procur cărțile și revistele necesare. Tot ce aflui potrivit însemnez, și pun la o parte. Pentru a fi activi și sătenii, dau la 4—5 credincioși, buni cetitori și iubitori de carte, câte o broșură și-i rog să însemneze tot ce află potrivit pentru adunările dela școală. Această o fac săptămânal. Astfel adunat materialul — programul se desțășoară cu ușurință.

În ziua premergătoare adunării, revizuesc întregul material. Mai observ, că tot ce pot prinde Dumineca dela Radio, la „ora pentru săteni” (dnii Lascarov-Moldovanu, Mugur ș. a.) precum și știrile ce se comunică îmi servesc de material pentru adunări.

Ilustrez un caz: Anul trecut Păr. prof. Nae Popescu a ținut la Radio o conferință despre lăsatul secului la muntele Athos, am notat tot ce am putut prinde, nu am putut nota troparele și suhirile cari se cântă înainte, în decursul și la sfârșitul mesei. Am luat în ajutor Triodul, am ales tot ce am aflat mai frumos, și în adunare, ascultau cu deosebită evlavie credincioșii.

Adunarea în școală: Întreaga asistență cântă troparul „Bine ești cuvântat”... Urmează predica zilei după Tarnavski, Vască, Soroceanu ș. a. apoi o cântare de „Oastea Domnului”. Se cetesc părți din „Lumina Satelor și Oastea Domnului” — apoi din revista „Dumineca Ortodoxă” și din alte scrieri religioase; o altă cântare, și cu aceasta se termină partea religioasă, care durează 1 oră și jumătate.

O scurtă pauză. Începe partea a doua, a programului economic cu toate

ramificațiile, mai ales pomicultura, apoi igienă, gospodărie, combaterea vișurilor ș. a. — de către învățători. Între aceste se citește câte o schiță hazlie, ușoară, care însă nu e permis să atingă programul premergător. Pentru recreație se face o pauză de un sfert de oră — când sătenii pot vorbi și povesti între ei.

Urmează știrile zilei și întâmplările mai însemnate, un fel de „cronică săptămânală”, după ziare, cari sânt ascultate cu mult interes.

Încheierea se face cu o cântare religioasă.

Acesta e programul ce-l desfășor în fiecare Duminecă și serbătoare. Ur-mând astfel, am ajuns să am totdeauna 150—200 de ascultători, bărbați, femei, tineri, bătrâni — sala școlii e totdeauna arhiplină.

Pentru partea religioasă din program folosesc predicile diferiților autori, precum și revista „Dumineca Ortodoxă” — apoi „Biblioteca creștinului ortodox”; „Ia și citește”; Bibl. „Povestirilor morale”; „Cărțile bunului creștin”; „Tălmăcirea Sf. Liturghii”, de Dr. N. Tălmăcilă, cărțile dlui Lascarov-Moldovanu; „Convorbiri cu Dumnezeu și cu oamenii” — de Dr. I. Felea; „Chemări de departe”, de preoții: T. Chiricuță, Comana, Marin Ionescu și Manea Popovici — cu un cuvânt tot ce a apărut cu conținut religios și pe înțelesul poporului.

Pentru partea a doua a programului folosesc: „Lumina Satelor”, „Foaia Noastră”, „Drumul nou”, „Poporul român”, „Neamul rom. pentru popor”, „Albina”, ș. a. și din literatura populară aproape tot ce a apărut și am aflat potrivit pentru popor.

Lucrul acesta îl fac în timpul iernii de ani de zile, și conștiința îmi este împăcată că mi-am făcut datoria. Când toți preoții vor face astfel sau și mai mult după puterile fiecăruia, am fi la înălțimea misiunii noastre și multe din relele sociale ar putea fi cel puțin micșorate.

În vremurile acestea tulburi, în timpurile actuale de clocot infernal, de prăbușire conștiințelor în noianul minciunii, a fățarniciei, luxului, perversității sufletești — poporul așteaptă îndrumări în care să pulzeze dragoste pentru ridicarea religioasă-culturală a neamului.

Preot I. Roman, Tălmăcel.

¹ Spicui din conf. cetită la conf. pastorală a tract. Sibiu, intitulată: „Programul adunărilor religioase-culturale pentru iarnă”.

INFORMAȚIUNI

S'a prelungit până la 31 Martie 1934 termenul preschimbării biletelor de 1000 lei tip vechi. Preschimbarea se face la Banca națională a României și la sucursalele și agențiile sale din provincie.

Caz de moarte. În 25 Februar a. c. a trecut în etate de 69 ani la cele eterne Dr. Béla Keczel, fost medic legist la tribunalul din Sibiu. Ca medic legist fusese o autoritate între colegii săi și înaintea judecătorilor. Bărbat cu o vastă cultură generală, — călătorise mai toate țările din apusul Europei, — avea mulți prieteni și în societatea românească ardeleană. Condamna politica soviniștă, și încă pe la începutul anului 1917 spunea: Ungaria a pierdut războiul. Odihnească în pace!

Jubileul unui preot. În parohia Miheș-Cluj s'a ținut de curând jubileul de 50 ani de serviciu al preotului local Petru Șeulean, un harnic lucrător în via Domnului. Jubilantul a fost viu felicitat de colegi și cunoscuți.

Exces de... istorie. O foaie de-ale provinciei raportează, între altele, de luptătorul de curând decedat, Ștefan Ciceo Pop dela Arad, a luat parte la luptele ardelenilor din 1848! — va să zică la niște lupte petrecute cu 17 ani înainte de nașterea sa...

Primejdia roșie amenințătoare a vieții Austriei de astăzi, a fost înlăturată după o tulburare sângeroasă care a costat cam o mie de victime; între acestea sânt aproape trei sute de morți, și peste șapte sute de răniți. Cancelarul Dollfuss precizează poziția sa și a regimului său în cuvintele: Nu voim fascismul, nu voim comunismul; în realitate luptăm pentru un singur ideal: independența Austriei. Declarațiile acestea sânt făcute din partea cancelarului austriac către un trimis special al unui cotidian din Paris.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 4 Martie 1934, va predica protopopul E. Cioran.

Convocare. Adunarea generală a Comitetului școlar al școlii normale „A. Șaguna” din Sibiu se convoacă pe ziua de 4 Martie 1934, ora 11 a. m. în localul școlii. În cazul că nu se va întruni majoritatea membrilor, adunarea se va ține în ziua de 11 Martie 1934, aceeași oră. La ordinea zilei: contul de gestiune pe 1933 și bugetul pe 1934. Sibiu, 26 Februar 1934. Președinte *Tr. Scorobef*; secretar *I. Sandu*.

Conferință. Duminecă 25 l. c. dl profesor C. Nedelcu a ținut în sala prefecturii județene o conferință cu subiectul „Aurel Vlaicu”. Dsa martor până și în ultima clipă a vieții lui și însoțitorul a multor sboruri pe care le-a făcut Vlaicu, în țară ca și în străinătate, evocă cu multă căldură cele mai însemnate clipe din viața fiului de țaran de pe valea Mureșului din comuna Bîntîn. Invenția lui Vlaicu, cu care a avut strălucite succese la concursul din Viena din anul 1912, a fost o dovadă în fața lumii despre puterile latente care zac în sufletul poporului nostru. Sburând deasupra multor orașe din Ardeal, destinul a voit ca în un ultim drum, încercând să treacă în sbor Carpații, să cadă aproape de Prahova. La 20 de ani dela moartea lui Vlaicu o bucurie ne mângăie totuși: Sângele său cald de erou a adus roade bogate; drumul pe care el l-a încercat în sbor, a fost trecut de armatele române, înfăptuindu-se astfel unirea.

Recrutarea tinerilor din clasa anului 1935, cei născuți în anul 1913 în orașul Sibiu, se face în zilele de 9, 10, 11, 12, 13 și 14 Martie 1934, la primăria municipiului Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 2, în sala cea mare; începerea în fiecare zi la ora 8 dimineața.

Perceptoratul municipiului Sibiu învitat pe toți proprietarii de case din Sibiu, să facă, în cursul lunii Martie a. c., declarații de impunere la impozitele și taxele comunale pentru anul financiar 1934—1935 și să le depună la susnumitul oficiu, de unde se pot primi formularele necesare. Neînaintarea declarațiilor în termen atrage după sine amendarea celor vinovați.

Moarte și viață

Iarna grea dela un capăt la celalalt al lumii. Pustiul morții îngrozește sufletul. Ceafa groasă s'a lăsat peste toate, — soră mângâitoare, — ca pustiul să n'ceteze.

Pământul scârțâie de durere; iar sufletul omului își zidește mângâiere și din suferință.

Totul este mort. Liniște ca 'n mormânt. Glasul falnicilor arbori a încetat. Au încrăpănit de ger. Ei sunt vii însă și atunci când sunt morți! Ei vorbesc și atunci când sunt muți. Când glasul uriașilor încetează, vorbește floarea ceții, care-i împodobește de sus până jos. Nu-i floarea morții, ci floarea păcii! Ea ne mângăie atunci când natura ne împinge la desnădejde. Ea ne spune! că celce a trimis-o în mijlocul iernii, nu ne părăsește! Ea ne spune, că sufletul omului este floare eternităților și nu încetează a nflori nici atunci, când toate mor!

Floarea ceții albe, din toiu iernii, este de câteva clipe. Floarea sufletului este fără de sfârșit. Mângâierea florii ceții este de scurtă durată. N'o vezi cum dispăre la prima licărire de soare? N'o vezi cum se scutură mai rău de cât frunza de toamnă? Ea este mângâiere vremelnică. Viața este soarele care o alungă!

Ea este icoana morții și moartea nu-i veșnică! Este doară retragerea vieții pe un timp determinat! Că moartea nu-i veșnică, că nu poate fi soră bună cu viața, ne-o spune floarea ceții de iarnă.

Omul este creat de Dumnezeu pentru viață. Lui îi surâde prima licărire de soare. Lui i se aduce dela Răsărit solia nădejdiei unei vieți mai noi. Lui îi șoptește raza caldă, cu vibrația-i dulce: *nu te teme!* Numai pentru om se face ziua, promițătoare de o viață mai bună! Numai omul este fiul lui Dumnezeu!

Pr. Mih. Neagu.

Nr. 1321—1934.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după părintele Nicolae Pandrea din Ghijasa, decedat la 30 Ianuarie 1934, — în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au ridicat dela Cassa arhidiecezană în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 10 Februar 1934.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 148/1934

(6) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante **Feldioara** de cl. III, protopopiatul ortodox român Avrig, în baza ordinului Prea Ven. Cons. arhiepiscopesc din 16 Iannar 1934 Nr. 337 Bis. se publică un concurs nou, cu termenul de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt:

1. Cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.
2. Venitele stolare uzitate în parohie.
3. Sesiune parohială în mărime de 5 jugăre.
4. Un dublu decaltru de bucate de fiecare parohian.
5. Patru stângini de lemne aduse acasă.
6. În pășunatul comunal drept ca oricare parohian.
7. Pentru chirie, 3000 lei (trei mii) anual.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și înainteze cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare împreună cu concesiunea dela Prea Ven. Cons. arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie, la oficiul protopopesc în Avrig (poșta Avrig, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta eventual celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 28 Ianuar 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrig în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 45/1934

(4) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Hăpria-română**, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

- a) Casă parohială.
- b) Sesiune parohială: 11½ jugăre arător.
- c) Una zi de lucru de fiecare fum.
- d) Lemne de foc din pădurea bisericii.
- e) Stola obișnuită în parohie.
- f) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Cons. Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 12 Ianuar 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 26—934.

(9) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Vălișoara**, protopopiatul Băița, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele sânt:

1. Întregirea dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială: 4 jugăre 800 stângini păt. arător și fanaț, 2 jugăre 800 st. p. cimitir, precum și „adăul” obișnuit în parohie.

3. Stola obișnuită în parohie și tract.

De locuință se va îngriji viitorul preot.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc Băița, în termen, împreună cu autorizația de a concura eliberată de Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, iar candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

Băița, la 26 Ianuar 1934.

Oficiul protopopesc Băița în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Dumitru Secărea
protopop.

Numai scurt timp!

Ocaziune favorabilă pentru cumpărare ieftină de **Ghete (pantofi)**. Vă oferim ocaziunea, care nu revine, în prețuri și calitate. Vitrinele noastre Vă vor convinge despre felul nostru de superioară execuție.

[5] 4—

Fabrică și depozit de ghete (pantofi)

FILT

Str. Regina Maria Nr. 13

Nr. 1974/1934 Ep.

Concurs

Pentru ocuparea postului de *paznic* la Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus (18 km. dela halta Sâmbăta de jos, jud. Făgăraș) se publică concurs pe lângă următoarele condiții:

1. Plată lunară 1500 Lei.
2. Locuință și lemne necesare la încălzit.

Postul va avea să fie ocupat la 28 Martie a. c.

Se admit la concurs români ortodocși cu serviciul militar terminat, cu ceva avere mobilă și purtare morală bună. Vor fi preferați cei ce știu cântările bisericești, spre a putea face și pe cantorul.

Cererile vor fi înaintate *Consiliului arhiepiscopesc* ort. român din Sibiu până la 12 Martie a. c. însoțite de următoarele acte: certificat de botez, de moralitate dela oficiul parohial, de avere și despre eventuale servicii.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 39/1934

(5) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a **Dupăpiatră-Valea-Porcurii**, cu filia **Șerboiaia**, din protopopiatul Zarand, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obișnuită în parohie.
3. Jumătate zi de prestație de fiecare fum.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului în Brad în termenul indicat.

La cererea de concurs se va anexa și încuviințarea Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, — cu observarea dispozițiilor reglementare, — spre a fi cunoscuți de parohieni.

Brad, la 20 Ianuar 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului în înțelegere cu cons. parohial.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 75—1934.

(11) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiilor mai jos însemnate din protopopiatul Deva, toate de clasa a III-a, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotit dela prima apariție în Telegraful Român:

1. **Almașul sec** cu filia **Cozia**. Venite: întregirea dotației dela stat, sesie 4 jugăre 604 st. □, casă parohială, birul obișnuit în bucate, venite stolare.
2. **Bejan** cu filia **Mintia**. Venite: întregirea dotației dela stat, sesia 2 jugăre 400 st. □, birul în bucate și venite stolare.
3. **Boholt**. Venite: întregirea dela stat, sesia 5 jugăre, birul obișnuit în bucate și venite stolare.
4. **Cainelul de jos**. Venite: întregirea dela stat, birul în bucate și venite stolare.
5. **Cherghes** cu filia **Popești**. Venite: întregirea dela stat, sesie 8½ jugăre, birul în bucate, casă parohială și venite stolare.
6. **Fornădia**. Venite: întregirea dela stat, sesie de 4½ jugăre, birul obișnuit și venite stolare.
7. **Sulighete**. Venite: întregirea dela stat, sesie 2 jugăre 800 st. □, birul în bucate și venite stolare stabilite și aprobate uniform pentru toate parohiile din protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc al Devei în termen și pe lângă prealabila încuviințare a Consiliului arhiepiscopesc. Concurenții se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie spre a fi cunoscuți de parohieni.

Deva, 12 Februarie 1934.

Oficiul protopopesc:
Ioșif Morariu
adm. protopopesc.

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Roadăș**, protopopiatul Cohalm-Rupea, cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Tel. Român.

Venitele sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obișnuită în protopopiat.
3. Opt jugăre fanaț, dat prin reforma agrară.
4. 20 l. cereale de familie (circa 50 familii).
5. Lemne de foc.
6. Locuință parohială, cu dependențe și grădină.

Cererile de concurs se vor înainta în termen oficiului protopopesc al Cohalmului împreună cu actele necesare și cu concesiunea de candidare din partea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta — cu încuviințarea oficiului protopopesc — în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Rupea, 19 Ianuar 1934.

Alex. Brotea
protopop.

Nr. 407—1933

(10) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante **Mermezeu-Văleni** cu filia **Mermezeu-Deal**, protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. 3 jugăre sesiune parohială.
3. Câte 2 dkl. cucuruz sfărmat dela cca 140 familii.
4. Întregirea salarului dela stat.
5. Stola obișnuită.

Reflectanții la acest post sânt rugați să-și înainteze cererile concursuale, instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Candidații vor avea în prealabil să-și exopereze autorizația convenită dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și a se prezenta în parohie pentru a celebra, a predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Nu se vor putea prezenta în parohie fără prealabila încuviințare din partea subsemnatului oficiu protopopesc.

Geoagiu, la 9 Februarie 1934.

Oficiul protopopesc Geoagiu în înțelegere cu consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

Nr. 60—1934

(12) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiilor mai jos însemnate, din protopopiatul Dobra, toate de clasa a III-a, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român:

1. **Baștia** cu filia **Holdea**. Venite: întregirea dotației dela stat, sesie 9 jugăre arător și fanaț, birul obișnuit în porumb, taxe stolare.
2. **Bătrâna**. Venite: întregirea dela stat, sesia 3 jugăre fanaț, birul în bucate, grâu sau porumb, casă parohială și venite stolare.
3. **Panc** cu filia **Seliște**. Venite: întregirea dela stat, sesie 20 jugăre arător și fanaț, birul obișnuit în bucate și venite stolare.

Cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, și cu prealabila încuviințare a Consiliului arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Dobrei în termen.

Concurenții se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, cu prealabila încuviințare a protopopului, spre a face cunoștință cu parohienii.

Dobra, la 12 Februarie 1934.

Oficiul protopopesc:
Ioșif Morariu
protopop.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român